

Kjøbenhavnsposten.

Redigeret af J. F. Giödwad.

Udgiven og forlagt af A. P. Linunge.

12te Aarg.

Torsdagen d. 4. October 1838. № 272 og 273.

Forsendes, ifølge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdommerne.

Den roesfildske Adressediscussion
foreligger da nu fuldstændig den offentlige Bedommelse. Der ere trende Ting, om hvilke den almindelige Mening forlangst synes at være blevet enig, nemlig at den første Roesfildske Adresse var et overmaade slet Arbeide, og at den Forsamling, der havde vedtaget samme, desvagtet paa en hæderlig Maade opfyldte de Forventninger, som man efter Omstændighederne var berettiget til at gjøre til samme. Vi ville derfor haabe, at det denne Gang vil gaae paa samme Maade, som sidst, vi ville haabe, at det er et godt Varsel for Forsamlingens paafølgende Virksomhed, at dens Adressediscussion uden Twivl er det Beslageligt — for ikke at bruge noget endnu beslageligt Udtryk, — der er hørt og med Guds Hjælp nogensinde vil blive hørt i en Forsamling af fribaarne danske Mænd.

Om der skulde indgives en Adresse eller ikke, det er her det mindre Væsenlige; thi sjont vi holde os overbeviste om, at det vilde have været rigtigt og gavnligt at gjøre dette, saa er dog dette en omdisputeerlig Ting, og Enhver maa i saa Henseende respectere ogsaa den Mening, han ikke kan billige. Hvor meget vi derfor end havde ønsket, at Standerne havde vedtaget en Adresse, forudsat at denne ikke var blevet et Barn af den Aand, der gaaer igennem denne første Discussion, eller en Søster til den Adresse, der første Gang udgik fra Roesfilde, men derimod en mandig, frimodig og hjertelig Tilstale fra et oplyst og frihedselskende Folks værdige Talsmænd til deres nedarvede Fyrste, — hvorvel vi altsaa heller ikke kunne være enige i Sagens Udfald, saa vilde en saadan Meningsforskellighed dog ikke kunne berettige Nogen til en saa haard Dom, som den der uden Twivl vil udgaae over dette Forsamlingens Abort. Derimod ere vi overbeviste om, at det med Nette vil være hjemfaldet til den almindelige Misbilligelse og Uwillie, naar man seer hen til de Præmisser, hvorpaa dette Resultat væsenlig synes at være bygget.

Paa saa Undtagelser nær dreier Discussionen sig nemlig næsten udelukkende om — ikke, hvad der bedst stemmer overeens med Institutionens Aand og Forhold til Folket og til Regeringen, ikke hvad der efter alle de Omstændigheder, som derved hør komme i Betragtning, maatte ansees for at være gavnligt for Danmark, — nei, kun derom, hvad der vil være Kongen personlig det behageligt. Den Enne finder, at naar Forsamlingen veed, hvorledes Kongen tænker om en Sag, som den her omhandlede, saa har den deri en Nettetær for sin Beslutning, som den ikke hør eller kan fravige; — en Anden er af den Formening, at det fornemmelig kommer an paa, hvorvidt en saadan Adresse af Kongen ventes og ønskes, hvorpaa han stemmer imod den, fordi det ikke vel kunde undgaes at indblande nogen Kritik, saa kunde Adressen ikke være Kongen behagelig, den kunde ikke gjøre hans Hjerte godt, men kunde snarere vække ubehagelige end behagelige og tilfredse Felelser; — en Tredie stemmer imod en Adresse, fordi en saadan synes ikke at ville være Hs. Majestat behagelig, og let kunde komme til at indeholde Et og Andet, som kunde være ham usært, og han visde vist og tilgive, om ingen Adresse indkom osv. osv. Paa saa Undtagelser nær gaaer hele Discussionen paa denne Melodi, og selv de, der tale for Adressen, have ladet sig drage ind paa det Spørgsmaal, hvorfra man synes at have villet gjøre Sagens Udfald afhængigt, nemlig om Kongen har været fornoiet eller ikke fornoiet med den sydiske Adresse. Den Enne mener saaledes, at den kun var karakteriseret som „uvonet“, fordi den talte for den kongelige Kundgjørelse, en Anden seer i dette „uvonet“ en fin Skøje til den slesvigiske Forsamling, fordi den ingen Adresse havde indgivet osv. Saaledes er den Enne finere og subtilere og delicate end den Anden, og det seer næsten ud, som om det var Arrangementet ved en Hoffête, hvorom et Concilium af Kammerherrer og Ceremonimestere og Kjøffenintendanten stak Hovederne sammen, men ikke som om

hsiente Velbehag er blevet modtagen af Hs. Majestæt Kongen, men som i hele Landet vakte ligesaa a'mindelig som velbegrundet Glæde. Vi kunne derfor ikke andet end beklage, at den roeskildeiske Forsamling ikke har fulgt dens Exempel, hvorved det næsten har faaet Udseende af, hvad der sikkert ikke har ligget i dens Hensigt, som om den ikke vilde vedfjende sig de vigtige Sa'dheder, denne Adresse indeholdt, og som den mere end noget Andet har bidraget til at skaffe almindelig Indgang og levende Anerkendelse.

Ryheds-Post.

København, den 30de October 1838. Roeskilde Stender. Andet Mød. Efterat det, efter Deputeret Wegeners Forlangende ved Kugleafstemning, med 37 imod 31 Stemmer var afgjort, at der ikke, som Deputeret Drewsen havde proponeret, fulde indgives nogen Adresse, henledede Præsidenten Forsamlings Ópmærksomhed paa det Ønskelige i, at man, for at vinde Tid ved Forhandlingerne, i Lighed med hvad der ved den sidste jyske Stendersforsamling var vedtaget, udnærente en Petitions-Committee, der skulle afgive Betænkning, om de til Forsamlingen fra Andre end Forsamlings Medlemmer indkomne Forslag egnede sig til at opføres eller ikke, samt at der bestemtes en vis Tidsfrist, inden hvilken Petitioner, saavel fra Forsamlings Medlemmer som fra Andre, skulle være indgivne, for at komme i Betragtning. Efterat Forsamlingen i denne Anledning havde vedtaget, at en Petitions-Committee, bestaaende af 5 Medlemmer, skulle udnæernes, blev det foreløbigen besluttet, at en Committee af 3 Medlemmer skulle tage den heromhandlede Gjenstand under Overveielse, og udnævntes til Medlemmer af denne Committee: Bang, Algreen-Ussing og Treschow. Som Følge hørfedt udsettes Valget af Petitionscommitteens Medlemmer, indtil den ørenævnte Committee havde afgivet sin Betænkning til Forsamlingen, og denne deraf fættet sin Beslutning. — Tredie Møde den 26de September. 69 Medlemmer var tilstede. Den Kongelige Commissarius bemerkede foreløbigen, at han, ved at forelægge Forsamlingen de kongelige Lovudkast, i det Hele kunde henholde sig til den Motivering, han havde meddeelt i den nylig sluttede Stendersforsamling for Norre-Jylland, og som findes i den for samme Forhandlinger udkommne Tidendes første Nætte. Han forelagde derefter: 1) Udkast til en Placat, indeholdende nogle yderligere Bestemmelser angaaende Brandafsurancerøsset for Landbygninger (Committee: Drewsen, Grevencop-Castenskjold, Hastrup, Benzon, Treschow) og 2) Udkast til en Placat, betreffende en forbedret Indretning ved Møller til Forebyggelse af Selvantændelse (Committee: Gamst, Drewsen, Recke). Den Kongelige Commissarius forelagde derpaa et Udkast til en Anordning, hvorved Forordningen af 26de October 1804 og Placaten af 14de December s. A., som angaae Gjeldsforpligtelser, der indgaaes af Umyndige og Mindreårige, forandres, (Committee: Algreen-Ussing, Haagen og Salicath). Den Kongl. Commissarius

foredrog derpaa et Udkast til en Placat, indeholdende nærmere Bestemmelser om Dmloben med Varer (Committee: Brum, Hoppe, R. Sidenius). Den Kongl. Commissarius foredrog derpaa et Udkast til en Forordning om Jagten i Danmark (Committee: Reventlow, Ahlefeldt-Laurvig, Tutein, Algreen-Ussing, Hastrup). — Fjerde Møde den 27de September. 68 Medlemmer var tilstede. Den Kongelige Commissarius forelagde et Udkast til en Anordning, indeholdende en nærmere Bestemmelse af Lovens 5—3—18 og Placaten af 18 Januar 1799 (Committee: Salicath, Haagen, Tillisch). Den Kongl. Commissarius forelagde derpaa et Udkast til en Placat, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende det Sted, der i visse tilfælde skal anses som en Trængendes Fødested (Committee: Birch, Neergaard, Stensfeldt). Den Kongl. Commissarius forelagde derefter 1) Udkast til en Anordning angaaende Straffen for Tyveri, Bedrageri, Falst og andre dermed beslægtede Forbrydelser; 2) Udkast til en Forordning angaaende Straffen for falst Bidnesbyrd og anden Meened m. v.; 3) Udkast til en Anordning, indeholdende Modificationer i Forordningen af 12te Juni 1816 angaaende Straffen af Fængsel paa Vand og Brod (Committee angaaende disse tre Lovudkast: Bang, Salicath, Algreen-Ussing, Haagen, Treschow). Den Kongl. Commissarius forelagde dernæst et Udkast til en Placat, indeholdende nærmere Bestemmelser af Straff for dem, hos hvem ustempede Spillekort forefindes, uden at der med disse er spillet eller handlet, hvilket Udkast var forelagt den i Aaret 1836 afholdte jyske Stendersforsamling, (Committee: Knudzon, Zempel, Benzon). Endelig forelagde den Kongl. Commissarius 1) Udkast til en Forordning for Danmark angaaende Indsættelse af en ny Skylfætning af Borbelandommene m. v.; og 2) Udkast til en Placat, hvorved bestemmes en forelsigig Bekjendtgørelse af Resultaterne af den ny Matrikul for Danmark (Committee angaaende disse tonde Udkast: Birch, Langfilde, Scavenius, Hastrup, Mathiassen).

— I den mod Redacteuren af „den Frisindede“ hr. Cl. Rosenhoff anlagte Sag for formeentlig Overtrædelse af Presse-lovens Bestemmelser ved den i „den Frisindede“ indrykkede Artikel „at sætte ondt Blod i Folket“ blev d. 2den d. M. i Lands-Overfammt Hof- og Stads-Netten assagt følgende Dom:

„Tiltalte Redacteur af Bladet „den Frisindede“, Claudius Rosenhoff, vor for Actors Tiltale i denne Sag fri at være, dog at han udredet alle af Actionen lovlig flydende Omkostninger og deriblandt i Salair til Advocat Buntzen 15 Rbd. Sele. At esterkommes under Adfærd efter Loven.“

— I over et Decennium have de henværende Danske, som have besøgt Nom, i Almindelighed aarlig i Forening gjenkaldt sig Grindringen om „den evige Stad“ og deres store Landsmand, Thorvaldsen, i et lystigt convivium, hvorved alt var beregnet paa at opfriske Mindet om de glade Timer, de der havde tilbragt, oftest i Selskab med „den Gamle“, Konstens Heros, som der var Sjælen i hvert Samgem af Nordboer. Efterat i de sidste Aar blandt de livlige Toner ved denne Mindestest havde blandet sig Haabet om og Længsel efter at gjensee ham her, og navnligen i denne Krebs, hvor han er personlig kendt og elstet, var Intet naturligere, end at man ikke vilde dyæle længe med, nu da Fædrelandet efter farner den hædrede Konstner, ogsaa der at hyde ham et hjerteligt Velkommen. En saadan Hilsen bragtes ham da i Tirsdags Aftes af den nævnte Krebs, som havde samlet sig i det dramatiske literaire Selskabs Theaterlocale i Bildmanden paa Østergade.

Man havde ved denne Lejlighed saavidt muligt søgt at give Alt et Anførsel, der mindeude om Italien og Rom. Medens Entreesalen var decoreret med Kobberstik og Tegninger af Rom og italienske Prospekte, var selve Theatret, der hente til Spisesal, indrettet omrent som et romersk Østerie ved festlige Lejligheder, og smosket med Vinloev og Guirlander, og i Baggrunden af samme var anbragt Thorvaldsens Naevnetræk. Enhaar af de Tilstederærende havde sin Biinlerkraands om Issea og Thorvaldsen har Laurbærkraandsen. Førsamlingen var den talrigste, der endnu havde fundet Sted. Foruden de Yngre, som hidtil havde deltaget i Festen, saacs flere ældre Videnskabsmænd og Konstnere; saaledes Brondsted, Oehlenschläger, Conferentsraad Hansen, Prof. Clausen og Siboni. Talt taltes omrent 70 Personer. Fordinden man gik tilbords bidrog Uffsonzningen af en Deel italienske Folkesange til at gjøre Grindringen om Livet i Rom endnu mere levende hos de Tilstederærende. Ved Bordet blev assunget følgende til Anledningen digtet Sang:

Hil Dig og velkommen vær,
Laurbærkronte Mester!
Alle som vi sidde her
Var vi Dine Gæster;
Nu Du sidder ved vort Bord,
Her Dig glade sevne
Dine Venner; med de Ord
Beed Du vore Navne.

Alle droge vi bithen
Hvor Du længe vandt';
Alle fandt i Dig en Ven,
Danst og uforandret.
Ja, hvor Danst, som til Dig kom,
Aldrig kan forglemme,
At hos Dig i sierne Rom
Folte han sig hjemme.

Husker Du hvormangen Gang,
Hjst i Kneipesalen
Du med os ved lyttig Sang
Tomte fro Pocalen?
Husker Du hørte vi drog
Hjem ved Fakkelglandsen?
Dg Du selv Guitarren slog
Glad til Ungdomsdardsen?

Tidt vi her ved dette Bord
Mindedes de Dage;
Kaldte til vort koldte Nord
Nomias Land tilbage.
Dog Et stedse sayned' vi,
Langsten blev ei stillet,
Dog kun Penslens Træller
Skjenkte os Dit Billed.

Men nu er Du blandt os her,
Bi Dig tæt omlynge;
„Thorvaldsen! velkommen vær!”
Jublende vi synge.

Ja hver Ung, hør Veteran
Tak til himlen sender;
Thi fra Jason til Vulcan
Skuer hr. Du Benner.

Derefter udbragte Oehlenschläger Skaalen for Thorvaldsen, som optoges med den mest entusiastiske Jubel, der efter lod es- terat han med Kjærlighed havde takft og endnu en Velkomst sang til ham var blevet fungen. Ester Oehlenschlägers smukke Sang: „Musæ har Glæden, Druer kjer”, som til Kroyers sjonne Melodi blev fungen af 3 Stemmer, udbragte Thorvaldsen en Skaal for Oehlenschläger, der ligelædes optoges med Begeistring. Til disse Toaster sluttede sig under Førsamlingens Jubel trende: „For Konsten”, „for Rom” og „for Danmark.” — En lyttig, utvungen Stemning herskede heiligheden og gav denne Aftens Festlighed fuldkommen Præget af en Højtid i en glad Familiekreds. Ester Bordet dandede man Saltarellaen o. sl. italienske Folkedanser. Alle de Tilstederærende ledsgede ved Festens Slutning Thorvaldsen hjem til hans Bolig paa Charlottenborg og bragte ham udenfor Pallaiet til Afted et jublende Privat.

— Det af os tidligere omtalte Tourniaireffe Selvskab ankommer hertil Torsdagen den 4de October og begynder sine Forestillinger overdagene den 8te paa Vesterbroes nye Theater.

— Som et nyt Angreb paa Uttringsfriheden i Sverig af den upopulære Hoffantsler Hartmannsdorff beretter „Aftonbladet“ af 28de f. M., at denne Embedsmann har ladt Forleggeren af „det andra Stockholmsbladet“, Bogtrykker Fahlman, under Trudscl af Mulct, aforbre Erklæring med Hensyn til den Domstændighed, at dette Blad endnu beständig „udgives“ af den, som tidligere meldt, arresterede og actionerede Gant. Thomæ. „Aftonbladet“ benegter i den Anledning paa det bestemteste 1) at en Persons Arrestation skulde kunne have til Folge, at han blev ubettiget til at udgive Bladet eller Skrifter; 2) at denne Sag angaaer Hoffantsleren; 3) at det skulde tilkomme denne at domme om nogen saadan Berettigelse eller Überettigelse; 4) at den nævnte Mulct under nogensomhelst Forevending kan paalægges Bogtrykkeren; og 5) at slig Manoeuvre imod Trykkesfriheden nogensinde tilforn er forsøgt under lignende Forhold.

— S. Bl. gjør opmærksom paa de talrige Correspondentsartikler fra Stockholm, som i denne Tid læses, ikke alene i de hamborgske Blade, men ogsaa i Augsb. og Leipzig. Allg. Zeit. o. ss. „Det Allermørkørdeste ved disse Artikler er, at den, som læser deres Indhold, næsten skulde sværge paa, at alle Brevene ere skylte af samme Pen, saa fuldkomment ligne de hinanden, som den ene Dræbe Vand den anden. Intetsteds ser man antydet, at noget Misgrib af Bedkommende, upopulære Styrelseprincipper eller Udnevnelser, eller Forfolgelse mod Pressen har været det, som foranledigede den sporedde Uro i Gemyterne, men derimod overalt, at det er nogle saa Ledere, som af Lust til Omvæltning og catilinariske Bevæggrunde have sat Folket i Dyrør.“ Det hid-sætter et af de nævnte Brev, dateret fra Hamburg og indfert i Augsb. Allg. Zeit., som har astrykt det fra Münchn. polit. Zeit., hvilken igjen har det fra Frank. Merkur, og iselge hvilket Prinds Oscar, paa Grund af andre Synsmaader end Kongen, med dens Samtykke skulde have fjernet sig fra Hovedstaden (hvori han

indvaanerne fortrængte fra deres Gebet for at gjore Plads for Europeerne. De spanske og portugisiske Colonister behandlede dem uden alt Hensyn, skod dem ned som Hunde og tillode sig enhver Grusomhed imod dem. Engellenderne gik ikke saa ryggesløse, men ligesaa sikre til Værks; de fratoge dem deres Land og berebde dem deres Undergang, ved at give dem Rum og Krud. Indsteds var Ødeleggelsen større end i højt udstrakte og frugtbare Land, der bliver vandet af trenede af Verdens største Stromme, som dannet dets naturlige Grænser." Taleren foreleste derpaa nogle Beretninger fra Indien, som stildrede de Lidelser og Ødeleggelser, den sidste store Hungersnod havde frembragt blandt de Indsøde. „Denne sorgelige Tilstand", tilføjede han, „findes ikke blot Sted i et enkelt Aarsøde, endført det britiske Publicum først er kommet til Kundstab derom ved indeel af Ostindiens U-indvaaneres Transportering til de vestindiske Colonier, og dog har Skuepladsen for saadanne Tildragelser været det rigeste Land i Verden, hvor Jord, Luft og Vand levere de fortinligste Produkter, et Land, der med Nette kunde kaldes Jordens Kornkammer." „Som Folk", vedbiede Taleren, „have vi gjort Alt for Friheden; da Frankrigs fiendtlige Hære vare rustede, for at anfalde vores Kyster, have vi sejrigt angrebet dem, og hvem have vi denne Magt at takke for? Indien! Dette Lands Indsøde høre til den sjoneste Menneskerace, og hørledes har man behandlet denne? de overgaae i mange af deres Arbeider alle andre Nationer, men nogle af de sjoneste deraf have deres Bejærfere træuet dem. I tidligere Tider kendte de en Art af Musselinfabrication, hvori de overtraf alle andre Nationer, men den er blevet tilintetgjort. De kendte en Maade at smelte Metaller paa, der var fremmed for alle andre Felkesærd. Sanskritsproget er det reneste Sprog blandt alle og Moderssproget til alle europæiske. Englands Bestrebelses have vel frembragt meget, de have gjort Ende paa Enkernes Opvændelse, paa Hornemordene og tildeels ogsaa paa Menneskeoffrene; vi ere blevne til Forvarere for den frie Handel med Frankrig og Fastlandet; men hører skulle vi lukke vore Harme for den frie Handel med Indien? Nationer have blomstret og været mægtige for os, men hvor findes de nu? Man finder deres Spor i Egyptens Pyramider og i Roms Karbeger. Har man ikke allerede sagt, at England har overstredet sin Bestands Zenith? En Somagt ligner en Spindevæv, hvis enkelte Dele alle ere noie forbundne med hverandre. Vi besidde Bogtrykkernostens Fædre, der var ubekjendt for Oldtiden, og vi have nylig forkryndt den ophiede, for den gamle Verden fremmede Grundsetning, at Mennesket ikke kan bestille sine Medmennesker som en fast Ejendom, en Grundsetning, til hvis Erkendelse, saa simpel den end er, man har behovet 1500 Kar. Jeg betragter dette Land som det Træ, der skal udbrede sig over hele Verden, og det bør være vort Ansfe, at efterlade vort Fædreland til Esterverdenen i en forædlet Tilstand." Efterat Montgomery havde sluttet sin Tale med en Opfordring til kraftig at understøtte Foreningen, henlede en anden Taler For-

samlingens Opmærksomhed paa Ny-Seeland. En raa Menneskeklasse, bestaaende af bortsløne Forbrydere og Matroser, henimod 2000 i Tallet, som der har nedsat sig, tillader sig de største Grusomheder mod de hjelpelose Indsøde. Regeringen har afslaact at blande sig deri, forbi den engang ved Undøvelsen af en Consul har anerkjendt Ny-Seelands Uafhængighed! men man maa frygte, at dette frugtbare Land snart vil blive til en Søeverred og tilsoe Hædelen i hine Egne, især Samfærselen med Sydhavsserne, stor Skade.

Senne Sid, da Thorvaldsens Narværelse i Kjøbenhavn vil have givet en ny Impuls til den Interesse, sem Mangfoldige sole for vor store Konstners Personlighed, og der visstnok ikke ville være Faa, som kun behøve en Anledning for at sikre sig en vedvarende Nydelse ved at forskaffe sig et fortæsleligt Billede af Konstneren, vil det ikke være upasende at gjøre opmærksom paa det udmerkede Heuerste Kobberstik efter det Maleri af Eckersberg, der fremstiller Konstneren i hans kraftige Manddomsalder, sidende i remerst Dragt. Det er dette Maleri, som vi i mange Aar ved at besøge Udstillingen paa Charlottenborg have haft Lejlighed til at beundre, da det er ophængt iblandt Billederne af Academiets Mestere, og som altid har været anset for et af de fortinligste Billeder af Thorvaldsen, som det maa ske er det fortinligste vi besøde. Kobberstikket er Maleriet værdigt og vidner om en Mester, som fortente at leve i Omgivelser, der vare mere lønnende for den sande Konstner. Hvad Heuer er som Kobberstikker, kendte vi her altfor lidet til; der behøves, at Udlendinge engang skulle forkynde os hans Fortjeneste. Lader os forsøge paa selv at see og vurdere. Et Aftryk af Kobberet er til Eftersyn hos Universitetsboghandler Reitzel, store Kjøbmagergade Nr. 6; men da Konstneren kun besidder nogle saa Eftersyn og saadanne maae bestilles i Berlin, da man ikke her kan erholde dem tilfredsstillende, vil det være nødrendigt at subscribere. Dr. Reitzel modtager Subscription.

Nogle Konstvenner.

Onsdags- og Torsdagsnummeret udkommer samlede, da Redactionen ikke har villet afbryde Corpussartilen.

Det Kongelige Theater. — Tasten (Torsdag) opfører: „Baleur & Compagni" og „Masteraden."

Færdig fra Trykkeriet Torsdag Formiddag Kl. 11.

Nedacturen boer i Kokkedal Nr. 134 1ste Sal, og træffes sikrest hjemme til Kl. 11 Form.

Før dette Blad tegner man sig heri Staden paa Hjørnet af Adel- og Gothersgade, Nr. 8 i Stuen, og i Provindserne paa alle Kongelige Postkontoirer; Prisen er quartaliter 2 Rbd. 48 $\frac{1}{2}$ S. og T. for indenbyres, og 3 Rbd. 8 $\frac{1}{2}$ for udenbyres Abonnenter.

Trykt, med Hurtigpresse, i det Brunnichske Bogtrykkeri.